

EURÓPAI PARLAMENT

2004

2009

Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság

IDEIGLENES
2005/2247(INI)

24.1.2006

JELENTÉSTERVEZET

a WTO Hong Kong-i miniszteri konferenciájának eredményeiről
(2005/2247(INI))

Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság

Előadó: Georgios Papastamkos

TARTALOMJEGYZÉK

	Oldal
AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY	3
INDOKOLÁS	8

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

a WTO Hong Kong-i miniszteri konferenciájának eredményeiről (2005/2247(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Világkereskedelmi Szervezet (WTO) miniszteri konferenciája hatodik ülésének 2005. december 18-án elfogadott miniszteri nyilatkozatára¹,
- tekintettel a 2005. december 12-15-i és a 2004. november 25-26-i WTO parlamenti konferencia által tett zárónyilatkozatokra,
- tekintettel a WTO Hong Kong-i, hatodik miniszteri konferenciájáról szóló, 2005. december 1-jei állásfoglalására²,
- tekintettel a Tanácsnak a WTO dohai fejlesztési napirendről a Külügyi Tanács 2005. október 18-i luxembourgi rendkívüli ülését követően tett következtetéseire (13378/05),
- tekintettel a WTO főtanácsának 2004. augusztus 1-jei határozatát követő dohai fordulójának értékeléséről szóló, 2005. május 12-i állásfoglalására³,
- tekintettel a WTO főtanácsának 2004. augusztus 1-jei határozatára⁴,
- tekintettel a WTO 2001. november 14-i dohai miniszteri nyilatkozatára⁵,
- tekintettel a seattle-i harmadik WTO miniszteri konferenciáról szóló, 1999. december 15-i⁶, a WTO qatari üléséről szóló, 2001. december 13-i⁷, valamint a WTO cancúni ötödik miniszteri konferenciájáról szóló, 2003. szeptember 25-i⁸ korábbi állásfoglalásaira,
- tekintettel „A WTO jövője: Az intézményi kihívások leküzdése az új millenniumban” című Sutherland jelentésre⁹,
- tekintettel az általános preferenciális kedvezmények rendszerét alkalmazó tanácsi rendeletre vonatkozó javaslatról szóló, 2005. március 9-i állásfoglalására¹⁰,
- tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
- tekintettel a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság jelentésére, valamint a Regionális Fejlesztési Bizottság, a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság, az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság és a Gazdasági és Monetáris Bizottság véleményre

¹ Dokumentum szám 05-6248, dokumentum jelzés WT/MIN(05)/DEC)

² Elfogadott szöveg, 2005.12.1., P6_TA(2005)0461.

³ Elfogadott szöveg, 2005.5.12., P6_TA(2005)0182.

⁴ Dokumentum szám 04-3297, dokumentum jelzés WT/L/579)

⁵ Dokumentum szám 01-5859, dokumentum jelzés WT/MIN(01)/DEC/1)

⁶ HL C 296., 2000.10.18., 121. o.

⁷ HL C 177. E, 2002.7.25., 290. o.

⁸ HL C 77. E, 2004.3.26., 393. o.

⁹ A konzultációs tanács jelentése Supachai Panitchpakdi főigazgatónak, WTO, 2004. december.

¹⁰ Elfogadott szöveg, 9.3.2005, P6_TA-PROV(2005)0066.

(A6-0000/2006),

- A. mivel a WTO-ban megtestesülő multilaterális kereskedelmi rendszer hozzájárul a nemzetközi kereskedelem megnövekedett biztonságához, átláthatóságához és stabilitásához, valamint a globalizáció multilaterális szabályokon és elveken keresztül történő jobb kezeléséhez, illetve a viták bírósági rendezéséhez,
- B. mivel a további hiteles kereskedelmi liberalizációt és erősebb multilaterális szabályokat biztosító dohai forduló sikeres lezárása fontos összetevő lehet a gazdasági növekedés, fejlődés és foglalkoztatás világszerte történő serkentésében és hatékonyan hozzájárulhat a fejlődő országok világgazdaságba történő integrációjához,
- C. mivel az EU vezető szerepet játszott a tárgyalások során a dohai forduló kezdete óta és valamennyi tárgyalási területen hiteles és lényegi ajánlatokat nyújtott be, beleértve a mezőgazdaságot is, míg más fejlett és előrehaladott fejlettségű országok nem tanúsították ugyanezt a rugalmasságot, illetve elkötelezettségi szintet,
- D. mivel a dohai forduló lezárására szabott 2006-os határidő betartására irányuló erőfeszítések nem csorbíthatják azt a célkitűzést, miszerint ambiciózus és kiegyenlített eredményt kell elérni,
- E. mivel a dohai fordulónak a tárgyalásokon szereplő valamennyi területen fejlesztésbarát eredményekhez kell vezetnie, különösen az LDC-k érdekében,
- F. mivel megállapodás született a mezőgazdasági export-támogatások megszüntetésének végső időpontjáról; mivel hasonló fejlődés valósult meg a hazai támogatás és a piacrajutás területein,
- G. mivel a NAMA jelentős potenciális kereskedelmi hasznot rejt magában az EU számára, de egyben a fejlődő országok számára is, hiszen kereskedelmük jelentős része ipari termékekre terjed ki, és más fejlődő országokkal történő kereskedelmük során magas vámkorlátozásokkal kell megküzdeniük,
- H. mivel a szolgáltatás területén a jelenlegi tárgyalási álláspont nem hozott kielégítő eredményeket; mivel az EU által kitűzött cél egy további hiteles liberalizáció, mindamelllett, hogy a WTO tagok nemzeti politikai célkitűzései és a közszolgáltatások szabályozásához fűződő jogaik megmaradnak,
- I. mivel a kereskedelmi könnyítésről, a dömpingellenes és egyéb kérdésekről szóló WTO szabályok fejlesztése valamennyi WTO tag számára előnyös lenne, a jogbiztonság növelése, a kereskedelmi ügyletek költségeinek csökkentése és a visszaélészerű vagy protekcionista használat megelőzése révén,
- J. mivel a globalizáció folyamata és a WTO által betöltött szerep gyakran félreértés tárgya és vissza is élnek vele, szükség van egy nagyobbfokú felelősségrevonhatóságra és a WTO-ban megvalósuló nagyobb átláthatóságra,
- 1. megismétli a kereskedelmi politika iránti multilaterális megközelítéssel kapcsolatos elkötelezettségét és a WTO, mint a globalizáció kezelésének elsődleges fóruma irányában fenntartott támogatását; kijelenti, hogy a multilaterális tárgyalások megghiúsulása és a

bilaterális/regionális megállapodások felé történő elmozdulás a liberalizáció egyenlőtlen folyamatához és egyenetlen fejlődéshez vezetne, és ezért különösen a fejlődő országok számára lenne hátrányos;

2. sajnálattal tölti el a tárgyalások eddigi lassú menete és a Hong Kong-i miniszteri konferencia kimenetele iránt tanúsított előreláthatóan alacsony szintű törekvések; kifejezésre juttatja azonban elégedettségét, miszerint a miniszteri nyilatkozat fontos területeken legalább előkészíti a további tárgyalásokat;
3. ragaszkodik ahhoz, hogy valamennyi kulcsfontosságú tárgyalási területet párhuzamosan kezeljenek az egységes vállalás szellemével és hasonlóan magas fokú törekvésekkel összhangban;
4. megismétli az EU mezőgazdasági multifunkcionális jellege tiszteletben tartásának szükségességét;
5. emlékeztet arra, hogy a 2003-as KAP reform miatt az EU jelentősen csökkentette kereskedelemtorzító belföldi támogatását;
6. hangsúlyozza az EU által azon fontos ajánlatot, amely az export-támogatási rendszer 2013-ig történő megszüntetésére irányul és ragaszkodik ahhoz, hogy a többi WTO tagok részéről ez a párhuzamos lépés szükséges az export-hitelek, az állami kereskedelmi vállalatok és az élelmiszertámogatás terén;
7. a piacrajutás tekintetében kijelenti, hogy korlátozott fokú rugalmasság szükséges mind a vámcsökkentések formulája, mind az érzékeny termékek kijelölése révén; utal a különleges termékek fejlődő országok által történő kijelölésének lehetőségére; ebben a tekintetben üdvözli, hogy konkrét mutatók közös csoportjának meghatározására került sor;
8. üdvözli a pamutexport-támogatások 2006-ra történő eltörléséről, valamint az LDC-k számára vám- és kvótamentes hozzáférés biztosításáról szóló megállapodást; sajnálattal tölti el azonban, hogy a belföldi támogatások tekintetében nincs fejlődés;
9. sajnálattal tölti el, hogy nem figyelhető meg fejlődés a borok és szeszes italok nyilvántartásának létrehozása, valamint a földrajzi jelzések védelmének egyéb termékekre történő kiterjesztése kapcsán; emlékeztet arra, hogy ezek az elemek alapvető fontosságúak a tárgyalások kiegyenlített kimeneteléhez;
10. a NAMA tárgyalásokon bátor eredményekre hív föl, amelyek igazi új piaci hozzáférési lehetőségeket biztosítanak, többek között a dél-dél közötti kereskedelemben az alkalmazott tarifák lényeges csökkentése révén; felhívja az előrehaladott fejlődő országokat, hogy vegyék ki részüket a felelősségből, miközben kijelenti, hogy az eredménynek tükröznie kell azt a megállapodás szerinti elvet, amely a teljesnél kisebb kölcsönösségen alapul;
11. üdvözli azt a megállapodást, amely a vámcsökkentések esetében svájci formula használatát vezeti be; hangsúlyozza azonban, hogy egy ilyen formula harmonizáló hatása nem csökkenthető a többszörös együtthatók definíciójával; előnyben részesíti az ágazati kezdeményezések megvalósítását az EU szempontjából export érdekeltséggel bíró ágazatokban;

12. megjegyzi, hogy stratégiai fontosságú, hogy valamennyi kereskedelmi partner lebontja indokolatlan nem-vámjellegű korlátait;
13. sajnálattal tölti el, hogy nincs fejlődés a szolgáltatások területén, és a tárgyalások fokozására szólít fel, különös tekintettel a gyenge és sérülékeny gazdaságokra; sajnálattal tölti el, hogy a végső nyilatkozat nem határoz meg mennyiségi célokat a felülvizsgálati ajánlatok benyújtására; megismétli, hogy a liberalizációból ki kell zárni az egészségügyi, oktatási és audiovizuális szolgáltatásokat;
14. megismétli, hogy a tárgyalások eredményes lezárásának valamennyi tárgyalási területen a konkrét fejlesztési előnyök irányában tett kötelezettségvállalást kell eredményezniük, nevezetesen az LDC-k érdekében, és hozzá kell járulniuk a Millenniumi Fejlesztési Célok megvalósításához is;
15. üdvözli a vám- és kvótamentes piacrajutás LDC-k számára történő biztosítására vonatkozó megállapodást; sajnálattal tölti el azonban, hogy megmaradt annak lehetősége, hogy az LDC-k számára kulcsfontossággal bíró termékek korlátozásai fennmaradjanak, és hogy egy ilyen kötelezettségvállalás az előrehaladott fejlődő országok számára opcionális marad; felszólít valamennyi fejlett és előrehaladott fejlődő országot, hogy kövesse az EU „mindent csak ne fegyvereket” kezdeményezésének modelljét;
16. úgy véli, hogy míg a különleges és differenciált elbánásnak a WTO megállapodások szerves részét kell, hogy képezzék, a dél-dél piac további fokozatos megnyitása és az erősebb multilaterális szabályok melletti elkötelezettség hasznosnak bizonyul a gazdasági fejlődés és a fejlődő országok globális gazdaságba történő integrációja számára;
17. hangsúlyozza a megfelelő műszaki segítségnyújtás fontosságát, amely segíti a fejlődő országokat abban, hogy új célkitűzéseket valósítsanak meg, alkalmazkodjanak a reformokhoz és hatékonyan végrehajtsák a WTO szabályokat; annak szükségességét is hangsúlyozza, hogy a gyenge és sérülékeny gazdaságokat ösztönözze arra, hogy a kereskedelmet nemzeti fejlesztési politikái, illetve a szegénység csökkentésének stratégiai közé építse; támogatja a „kereskedelmi támogatás” fejlődő országokra történő kiterjesztését, amelynek célja, hogy erősítse ezek kereskedelmi és export kapacitását, diverzifikálja termelési bázisait és vámforrásaikat egyéb pénzügyi forrásokkal helyettesítse;
18. üdvözli a kereskedelem könnyítéséről folytatott tárgyalások során eddig megvalósított eredményeket; a nagyobb jogbiztonság, a kereskedelmi eljárások egyszerűsítése és modernizálása iránti multilaterális kötelezettségvállalások létrehozására szólít fel; aláhúzza e területen a kitűzött műszaki segítség különös fontosságát;
19. hangsúlyozza a közvélemény és a politikai támogatás ösztönzésének fontosságát a WTO multilaterális kereskedelmi rendszere kapcsán; hangsúlyozza, hogy szükségük van a közvélemény jobb tájékoztatására és a civil társadalom fölött szélesebb körű konzultációra; megismétli e tekintetben azt a fontos hozzájárulást, amellyel a parlamenti dimenzió léphet föl demokratikus felelősségrevonhatóságának erősítése és a polgárok iránt mutatott nyíltság eszközeként;
20. kijelenti, hogy kész arra, hogy pozitívan járuljon hozzá a tárgyalási folyamathoz azokon a különböző kapcsolatokon keresztül, amelyekkel a tagok azon országokból származó

kollégáikkal tartanak fenn, amelyekkel az EU érdekei egybeesnek;

21. emlékeztet annak fontosságára, hogy a Bizottság tájékoztassa az Európai Parlamentet az EU Hong-Kong-i konferenciát követő stratégiájáról és a tárgyalások előrehaladásáról, illetve, hogy konzultációra kerüljön sor e tekintetben;
22. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezen állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok parlamentjeinek, a csatlakozó országoknak, a tagjelölt országoknak, a WTO főigazgatójának és a Parlamentközi Unió elnökének.

INDOKOLÁS

Ηράκλειτος [έφη] "το αντίζουν συμφέρον και εκ των διαφερόντων καλλίστην αρμονίαν και πάντα κατ' έριν γίνεσθαι"

Αριστοτέλης, Ηθικά Νικομάχεια, Θ2.1155 β 5

Heracleitus [said] that "it is what opposes that helps and from different tones comes the fairest tune and all things are produced through strife"

Aristotle, Nicomachean Ethics, Book 8I

1. The Hong Kong Ministerial Conference: limited expectations - modest results

The aim of this own-initiative report is to provide an assessment of the Doha Round following the 6th WTO Ministerial Conference in Hong Kong (13-18 December 2005).

The current round of multilateral trade negotiations has been going on since November 2001 and, given the collective ambition to conclude this round before the end of 2006, it has now entered its final phase.

The previous phases of the negotiations - from Doha to Hong Kong via Cancún and Geneva - have revealed wide differences in the expectations, approaches and strategies of the main participants, and highlighted the difficulties involved in trying to reach an ambitious and balanced outcome covering all negotiating areas. As a result, progress has often proven elusive, many intermediate deadlines have been missed and negotiations have not been brought as much forward as one could have hoped and expected.

Because of the complete failure of the 5th Ministerial Conference in Cancún in September 2003 and the sketchy character of the Framework adopted by the WTO General Council in August 2004, the initial objective of the Hong Kong meeting was to consolidate the latter and to achieve a breakthrough by defining modalities in a number of key negotiating areas, such as agriculture, non-agricultural market access and services, and to agree on a significant development package, while encouraging progress in other chapters of the negotiations. Due to a persistent stalemate on the key issue of agricultural market access and a lack of flexibility on the part of other major players, however, the level of ambition for this event had to be eventually scaled down and it became clear, even before the Ministerial Conference started, that only modest results could be achieved.

Parliamentary monitoring of the Hong Kong negotiations - the European Parliament being represented in Hong Kong by a delegation of MEPs - led to the adoption of a joint declaration by the Inter-Parliamentary Union and the European Parliament on 15 December 2005. Although this contribution was undoubtedly positive, the current arrangements still fall short, in qualitative terms, of a proper forum to ensure WTO democratic accountability and openness. The European Parliament delegation was assisted by the information provided by the Commission and the United Kingdom Presidency regarding the EU negotiating strategy and the general progress achieved in the negotiations before and during the Hong Kong Conference.

The present report comments upon the limited results achieved in Hong Kong. It also draws attention to the considerable work that remains to be done, contains a message of support to the EU negotiators and is intended to focus attention in view of the next phases of the

negotiations.

2. Results of the Conference by Subject

This section is based on the text of the Ministerial Declaration, with special reference to EU negotiating positions.

2.1 Agriculture

The question of agricultural products was designated by a number of developing and developed countries as crucial to the negotiations as a whole, placing the EU and the US in particular on the defensive. It was therefore necessary to break this deadlock if negotiations in other areas were to make any progress. The Hong Kong Conference made a valuable contribution on certain aspects of this dossier as indicated below:

- Agreement was reached on the definitive elimination of all forms of export subsidies by 2013, the year in which current CAP arrangements are due to end. In order to ensure parallelism between export refunds and other forms of export subsidies, such as export credits, exporting state trading enterprises and food aid, however, this date will only be confirmed upon completion of appropriate disciplines on these practices. Other issues, such as the substantial subsidy cuts to be made before 2013, also remain to be settled.
- Regarding domestic support, there was agreement on the fixing of three bands for reductions and on greater linear cuts in the higher levels of support (higher bands). There also appears to be some convergence concerning cuts to be made in Final Bound Total Aggregate Measure of Support (AMS), the overall cut in trade-distorting domestic support, and the *de minimis* limits. A review of the Green Box criteria was also agreed.
- On the difficult issue of market access, i.e. the reduction of agricultural tariffs, no substantive progress was made. There appears to be agreement on the adoption of four bands for structuring tariff cuts, but not on the limits of those bands, the magnitude of the cuts, and other issues such as the selection and special treatment of sensitive products, the operation of the Special Safeguard Mechanism, etc.
- Reference was made to the continuation of work in relation to geographical indications (establishment of a register for wines and spirits and extension of GI protection to other products), but no progress has been recorded on this issue of crucial importance for the EU.
- On the specific subject of cotton, it was agreed that export subsidies would be eliminated by developed countries in 2006, and that these countries would give duty and quota free access for cotton exports from LDCs from the commencement of the implementation period. However, no progress was made on the important issue of domestic support.

2.2 Non-Agricultural Market Access (NAMA)

The limited progress made in the agricultural negotiations helped to satisfy, to a certain extent, the demand of the EU and other developed countries for the acceptance of a progressive reduction in tariffs, leading to the adoption of a 'Swiss Formula' for the elimination or reduction of tariffs. There was also agreement on special treatment for

developing countries, including asymmetrical reciprocity arrangements regarding tariff reductions.

While acceptance of the Swiss Formula is a particularly significant development, difficult decisions will have to be reached by 30 April 2006 regarding the magnitude of the tariff reductions (through the adoption of coefficients) and the establishment of base rates for commencing such reductions. The Declaration also encourages members to submit proposals aimed at addressing the issue of non-tariff barriers (NTBs).

2.3 Services

On the subject of services, reference was simply made to progress achieved from the establishment of the GATS to the agreement of August 2004. A statement was also issued by members concerning the intensification of the relevant negotiations in accordance with Annex C to the Hong Kong Ministerial Declaration. The Conference failed to make any substantial headway regarding the further liberalisation of international trade in services, which means that spectacular progress must now be made, both on a plurilateral and bilateral basis, if the objectives of the Doha Round are to be achieved. For the EU, progress in this sector is of vital importance to the development of its economy and to employment.

2.4 Trade and Development

Regarding support for developing countries and their smoother integration into the global economy, a number of decisions were taken, such as:

- The abolition, by 2008 or no later than the start of the implementation period, of tariff and quantitative restrictions for exports from the LDCs. However, this concession will only be given by developed countries and developing countries "declaring themselves in a position to do so" and restrictions may be maintained for up to 3 percent of tariff lines. The Ministerial Declaration also refers to measures to facilitate transactions and simplify rules of origin, increase technical support, encourage the creation of institutions, etc.
- The more active involvement of the WTO in efforts by international organisations and individual countries to implement 'Aid for Trade' arrangements enabling the LDCs to reinforce their production and export capacity and requisite commercial infrastructure.
- The reappraisal and further enhancement of the WTO's strategy for the provision of Technical Assistance and Training Plans to developing countries.

2.5 Other Business

On all other matters (e.g. WTO rules, Trade-Related Aspects of Intellectual Property Rights (TRIPS), environment, trade facilitation, implementation of existing agreements, small economies, trade and transfer of technology, e-commerce, cooperation with other international organisations, etc.), the Hong Kong Conference did not, essentially, add anything new, but merely reconfirmed the *acquis* and called on participating members to continue and step up the negotiations.

3. Overall Assessment

Considered as a whole, the outcome of the Hong Kong Conference may, under the circumstances, be regarded as positive, although the actual results were modest, given the absence of any creative breakthroughs on many crucial issues. A package of development measures was agreed upon and, even more importantly, members reiterated their commitment to a successful conclusion of the round by the end of 2006 and set a number of intermediate deadlines to achieve this objective.

The EU once again made a major contribution to this positive result by accepting a conditional commitment to 2013 as the end-date for the elimination of export subsidies. It is not clear, however, that much has been obtained in return for this concession, whether in other chapters of the agriculture negotiations or in other key areas.

Major advanced developing countries continue to reject the EU proposal on agricultural market access, despite the considerable sacrifices this proposal entails for our rural communities, and they have thus far refused to make any meaningful concessions in NAMA and services. This attitude is all the more worrying if one considers that these countries are those which maintain the highest levels of protection and hold the key to the development of poorer countries through the promotion of South-South trade.

Although development concerns should and will continue to remain at the heart of these negotiations, they should not be confused with the single-sided advancement of the interests of large agricultural exporters nor be allowed to serve as a cover for protectionism.

The EU has, along the different phases of the negotiations, exercised leadership in the adoption of measures in favour of the poorest members, such as those concerning access to medicines, duty-free quota-free access to markets for LDCs and cotton. Although other members have also accepted commitments on these issues before and during the Hong Kong Ministerial Conference, these commitments are not as far reaching (duty-free quota-free access, cotton) or at the same advanced stage of implementation (access to medicines) as in the case of the EU.

The EU has also, alongside other developed country members, launched the idea of a "round for free" in favour of the poorest members which, as a result of all these initiatives, stand to obtain a lot, including in the form of increased aid for trade, and are expected to give little.

Further unilateral EU concessions in agriculture at this stage would clearly jeopardise the implementation of our reformed CAP and be of no or little benefit to those countries for which the development agenda has been designed.

It is time therefore that the attention of negotiators start shifting to other important areas of the negotiations, such as NAMA, services, but also trade facilitation and rules issues, with a view to defining modalities and disciplines which really make a difference in international trade.

This would be in the interest of the EU, whose participation in the Doha Round should remain consistent with the objectives of enhanced growth, employment and competitiveness laid out in its Lisbon Strategy. It would also be in the interest of those many developing countries which enjoy actual or potential comparative advantages in industrial or services sectors and for which an "agriculture only" round would represent a major loss of opportunities.

4. Beyond Hong Kong

The Hong Kong Conference showed that the road to a successful conclusion of the current round remains open. However, this road is a bumpy one and may soon hit a dead end.

The political will seems to be there but positions still widely differ and the almost exclusive focus of the negotiations on agriculture thus far has not allowed the trade-offs across issues to materialise, which are so crucial at such an advanced stage.

Whether the very tight deadlines defined in Hong Kong can be met remains to be seen.

As WTO members engage into the last and most difficult phases of the negotiations, it would probably be useful to replace this whole process into a general perspective.

There should be an awareness on all sides that there is no viable alternative to the multilateral trading system when it comes to ensuring economic integration and development, the effective management of increased economic interdependency and the peaceful and fair settlement of disputes. The successful conclusion of the Doha Round would strengthen and widen international trade and development, making the international trading system fairer and more effective for the benefit of all members. Moreover, it would act as a barrier to the spread of protectionism. Likewise, in an age where demand for international institutions and for the management of world politics outstrips supply, the success of the Doha Round could provide a significant impetus to international cooperation and integration as a whole.

While there is some room in the WTO for considerations related to the development of the poor countries of the South, environmental protection and social responsibility, it should be borne in mind that the WTO is not purely a development body and much less an environment or social-policy organisation. It is in fact a specialised organisation with specific terms of reference regarding international trade. Overloading its agenda with matters beyond the confines of 'trade-related issues' and overemphasising them in the Doha Declaration has made the negotiations even more difficult. These difficulties tend to be exacerbated by a lack of democracy in the WTO's relations with civil society and insufficient efforts of communication and information.

Moreover, the direction taken by negotiations so far, set against the increasingly heterogeneous composition of the WTO, has shown that moves to regulate those areas of its members' domestic economic policies which have a trade-policy dimension meet with resistance, causing negotiations to become bogged down and resulting in persistent breakdowns in communication.

During the pre-Hong Kong negotiations, and at the conference itself, the EU has continued to promote a comprehensive vision of the Doha round, seeking at the same time a further liberalisation of international trade in goods and services and the strengthening of multilateral trade rules and disciplines, while encouraging and supporting the development efforts of the world's poorest countries. Thanks to the indefatigable efforts of the Commission's team of able negotiators, the unity of its Member States, and the support of the European Parliament, the EU was able to submit important, credible and constructive proposals on all the subjects covered by the Hong Kong negotiations. The EU will certainly continue its efforts during the months to come and should become even more actively involved in efforts to ensure the successful conclusion of the Round.

The EU's negotiating springboard and objective reference framework is provided by the regulatory *acquis* of its internal market. The cognitive projection of the European governance model – based on the characteristics of normative power – at the larger scale of world trade governance runs contrary to the less regulatory and less binding WTO system. The more stable and comprehensive the WTO regulatory system becomes, the greater the resulting global convergence, and the closer the multilateral trading system will come to the European model of external action.